

Cuộc Sống Quanh Ta

Cuộc Sống Quanh Ta

Hoa Bằng Lăng

Có bao giờ bạn quan tâm giới trẻ ở Sài Gòn hiện nay nghe nhạc gì không, hát loại nhạc gì không ? Lắm lúc tôi cố gắng lắng nghe tất cả các ca từ trong các bản nhạc được trình diễn tại các quán café- nơi có rất nhiều bạn trẻ tụ tập... Thật tình, nghe xong, tôi cũng không hiểu bài hát nói về cái gì.. Có lẽ lâu rồi cũng quen nên trong đầu tôi, bọn trẻ vẫn chỉ biết ca những bài hát với những thể loại nhạc như thế... Có thể mình thuộc thể hệ khác rồi chẳng nên giữa chúng tôi – và bọn trẻ không có tiếng nói chung về âm nhạc nữa! Thế mà hôm nay ..Sài Gòn một ngày hè có mưa phùn như mưa xuân- tôi vô tình được nghe một nhóm nhạc trẻ trình bày những ca khúc nước ngoài với cách phát âm rất chuẩn, phong cách trình bày nhẹ nhàng. Tôi ngạc nhiên và quan sát rất kỹ, nhất là ban nhạc. Có 3 anh chàng nhạc công chơi guitar thùng, đầu đội nón phong cách Tây Ban Nha và điều làm tôi tủm tỉm cười một mình là bộ áo cánh của 3 chàng nhạc công. Thông thường giới văn nghệ sĩ thường để ý đến hình thức bên ngoài của mình, riêng 3 anh chàng này, tôi không biết diễn tả làm sao . Nét bình dị quá mức trong cách ăn mặc của ban nhạc có thể khiến người ta nghĩ đến sự không tôn trọng của nhóm nhạc khi biểu diễn trước đám đông dân chúng. Việc không để ý đến trang phục của họ lắm lúc có thể do những người nghe nhạc tạo ra . Ban nhạc Latin Eyes này đang phục vụ cho một party của nhà hàng. Hình như chỉ có một số rất ít thính giả tập trung lắng nghe những nốt nhạc phát ra từ những chiếc đàn thùng kia . Chẳng ai cần để ý đến ai khi mọi người đang cùng ở chung một môi trường. Lại thật, cuộc sống ngày nay hình như đang như thế. Có đôi khi một người hàng xóm chúng ta bỗng đứng mất tích một thời gian mà ta cũng chẳng để ý. Có đôi khi chúng ta nặng trĩu lo âu buồn phiền vì con cái mà tụi nhỏ cũng chẳng hay... Và thậm chí có đôi khi ai đó bất chợt đi qua trước mặt mình mỉm cười gật đầu chào, ta vẫn đứng đung... Rồi lắm lúc lại tần ngần tần ngần cố gắng nhớ người lúc sáng gật đầu chào mình đó là ai ...

Thông thường chúng ta thường thấy những người chơi đàn và chơi trống có những pha biểu diễn rất thần khi vào nhạc. Còn 3 anh chàng này chơi nhạc rất hay và khuôn mặt chẳng giống gì những người thuộc giới văn nghệ sĩ tôi thường gặp. Nét mặt rất hiền và hình như vô cảm với tiếng đàn của mình! Có lẽ là một nhóm sinh viên có hoàn cảnh khó khăn vừa đi học vừa chơi nhạc chẳng ? Họ chơi nhạc vì cuộc sống hay vì sự đam mê âm nhạc nhỉ ... Chẳng có lẽ nào vì mưu sinh cuộc sống mà tâm hồn con người không thể rung cảm được nữa ? Mong rằng trong cuộc sống quanh ta thường ngày, bạn và tôi sẽ không gặp bao giờ phải gặp những điều như thế nhé.

ngày cuối tháng 4- 2007